

Did It Really Happen? The Stories Behind High Holiday Prayers

Week 2: Aleinu Leshabeach

Ezer Diena, ediena@torontotorah.com

1. Kaufmann Kohler, Aleinu, 1906 Jewish Encyclopedia

Manasseh b. Israel, in his "Vindiciæ Judæorum," iv. 2, ascribes the 'Aleinu to the men of the Great Synagogue. Moses Mendelssohn also, in his memorandum (see below), declares the 'Aleinu to be one of the oldest prayers of the nation, adducing as proof of its ancient and pre-Christian character the fact that no mention is made in it of the restoration of the Jewish Temple and state, which would scarcely have been omitted had it been composed after their destruction. It was obviously written, he says, at the time when the Jews still lived in their own land.

2. Version of Aleinu Leshabeach in Maaseh Merkavah, cited in Aleinu Leshabeach (Hebrew), Wikipedia (from Meir Bar Ilan, Secrets of Tefillah and the Heichalot, page 32)

עלי לשבח לאדון הכל לתת גדולה ליוצר בראשית, שלא עשאנו כגויי הארצות ולא שמנו כמשפחות האדמה, שלא שם חלקי בהם וגורלי ככל המונם, שהם משתחוים להבל וריק ומתפללים אל אל לא יושיע, ואני מתפלל לפני מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהוא נוטה שמים ויוסד ארץ, ושכינת עוזו בגבתי מרומים, הוא אלוקיני ואין עוד אחר אמת מלכנו אפס זולתך, ה' הוא האלוהים, ה' הוא האלוקים, ה' הוא האלוקים, הוא אחד ושמו אחד, ה' אלוקיני ה' אחד, ה' ה' קל חנון ורחום ארך אפים רב חסד ואמת, על כן נקוה לך...

3. The Books of Heichalot and Merkavah (Hebrew), Wikipedia

ספרות ההיכלות והמרכבה הוא שם כולל לכ-25 חיבורים מיסטיים שחוברו כנראה בין המאה השנייה למאה החמישית לספירה בארץ ישראל. זהו התארוך המקובל; אך יש הסוברים כי על אף שהמסורת בנושא אכן קדומה, החיבורים בכתב נערכו רק במאה השביעית או השמינית.

4. Benny Gezundtheit, "מה הכיל הרי"ק שב"עלינו לשבח", <https://www.haaretz.co.il/misc/1.899858>

לגבי זמן חיבורה של תפילת "עלינו" הועלו סברות רבות, במיוחד בעקבות הפולמוס עם הנוצרים. לדעת חלק מן החוקרים חוברת התפילה כבר בזמן הבית, כי אין בה בקשה של בניין המקדש, אלא של עקירת עבודה זרה מארץ-ישראל (על פי הגמרא, ברכות נ"ז ע"ב). לפי כמה ראשונים חיבר יהושע בן נון את התפילה בכניסתו לארץ ישראל, ורבי יעקב בן אשר, בעל "הטורים" (1270-1343, אשכנז-ספרד) מייחס את נוסח התפילה לספרות ההיכלות והמרכבה של חכמי הקבלה.

In regards to the time of the composition of the prayer of "Aleinu" there have been many suggestions, specifically on the heels of polemics with the Christians. According to some of the researchers the prayer was already composed at the time of the Beit Hamikdash, since it does not contain a request for building the Beit Hamikdash, rather, of uprooting idolatry from the Land of Israel (based on Berachot 57b). According to many Rishonim, Yehoshua the son on Nun composed this prayer when he entered the Land of Israel, and Rabbi Yaakov the son of Asher, the author of the Tur, attributes the text of the prayer to the writings of Heichalot and Merkavah of the Kabbalists.

5. Tur, Orach Chaim 133

...ו"א וכסא כבודו בשמים ממעל ואין לומר כן אלא ומושב יקרו וכן הוא הנוסח בס' היכלות

And some say "and His glorious throne in the heavens above", and one should not say that, rather, "and His precious seat", and so is the text in the Book of Heichalot.

6. Israel Ta-Shema, cited in Meir Bar Ilan, Daat 43, pages 5-24

לאחרונה העלה מאיר בר-אילן... את ההשערה כי מקורה של התפילה בספרות המרכבה ומשם נלקחה לתפילת ראש השנה, ולא אוכל להסכים עם דעה זו. ההיפך הוא הנכון, כפי המקובל, וכפי שהראה נכונה ובטוב טעם מ"ד שווארץ במאמרו המפורט, וכו'.

Recently, Meir Bar Ilan suggested... that the source of this prayer is in the writings of the Merkavah, and from there it was taken to the Rosh Hashanah prayers, and I cannot agree with this view. The opposite is true, as is accepted, and as M. D. Schwartz showed correctly in his paper [on the subject]...

7. Text of the Letter about Aleinu Leshabeach Attributed to Rav Hai Gaon, Version published in Kovetz Beit Aharon Veyisrael 22:2, pages 7-9

לרבני האי ארנלק אשר בסוף ים מערב בארץ הודו אליכם יושבי אי ארנלק אשר בסוף ים מערב בארץ הודו וראשיהם החכמים והנבונים בעלי שכל וחכמה הרב ר' נתן והרב ר' שאלתיאל והרב ר' קלונימוס יצ"ו ושאר החכמים והנבונים בכל סוד וחכמה שלום הגיע אלינו האגרת אשר שלחתם ונועם מליצותיכם ודקדוקי שאלותיכם ועמדנו על כל דבר ודבר אבל מפני תוקף ועוצם השאלות אשר סבבנו בכל יום מכל פאות מזרח וצפון וממקצת ארצות אחרות עכבנו את שלוחכם ולא יכולנו להאריך בשלומכם שיגדל השם ית' לעד אבל מה ששאלתם והודעתם בכתביכם כי יש בידכם אגרות מהרב רבינו גרשום ז"ל והאגרת מהרב אלפסי ז"ל משאלותיכם ומענין עלינו לשבח ששאלתם והודיע הרב אלפסי ז"ל כי ענין עלינו לשבח תקנת גאונים היתה לומר אחר התפלה בכל יום מפני שהוא שבח גדול ומעלת יוצרנו ית' שמו כפי מה שאמרה ותקן יהושע בן נון נר ישראל אור הבהיר כשהכניס את ישראל לארץ והגיעו אל המקום יתד התקועה המכוון כנגד כסא הכבוד למעלה.

ומה שהודעתם תשובת הרב רבינו גרשום ז"ל שאמר בענין אחר כי עלינו לשבח יהושע בן נון אמרו לאחר שהנחיל את ישראל את הארץ וכבר היה להם אלוך בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד מה שלא היה להם בן קודם אע"פ שכל אותם מעלות היה להם בימי משה רבינו לא נתקיים דבר זה בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אלא בארץ הקדושה ואז תקן עלינו לשבח ומפני מה אומרים אותו בחוצה לארץ והודיע כי תקנה זו תקן רבן יוחנן זכאי עם כל התקנות שהתקין לומר אותו אחר עבודת התפלה לאחר שנחרב בית שני מפני שבימי נחרב ויצא לפני [נ"א למחנה] של אספסיאנוס ברב חכמה ואע"פ שאבא סיקרא בן אחותו היה ראש הפריצים ונחרב הבית והוא תקן תקנות הרבה ועלינו לשבח לומר אותו בכל יום מתקנותיו היה וגרסינו בתוספות בערובין פוק ומני מגורי [נ"א מגורי] רבן יוחנן בן זכאי שבחא דהדורא דארעא לבתר צלותא אתקין והטעם לומר אותו בחוצה לארץ לאחר התפלה הוא מפני שכל ישראל צריכין תפלתם ושועתם נ"א ובקשתם נ"א וכוונתם לצד הארץ כמה דאמר וכוון פתיחן ליה בעליתיה נגד ירושלם ואלו ואלו נמצאים בכוונתם לצד המקדש והואיל וכל התפלות עולות בכוונה למקדש עלינו לשבח בכוונת המקדש הוא ובארץ הוא ועולה על כל הכוונות שכבר נתקן במקדש.

על כן יש להשיבכם בזה ולבחור דרך הישר ודרך האמת למען לא תהיו נבוכים ומשובשים ברוב הדעות ואע"פ כי דעתנו קצרה מלהשיב אמרים ממחשבת דעתנו אבל יש לאל ידינו במה שקבלנו וראינו ובמה שלמדנו מרבותינו עמודי [נ"א גולה] עולם ובתחלה יש להשיבכם [נ"א להשיב] כי תשובת רבינו גרשום ז"ל מעולה מתשובת הרב אלפסי ז"ל ובאמת כי יהושע בן נון תקן אותו לאחר קדושת הארץ כדברי חז"ל ונתקיים מה שאמר הרב ז"ל בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שנמצא אלקותו ועל כל פנים תקנת רבן יוחנן בן זכאי הוא מפני שחובה על האדם [נ"א לעולם] בכל יום לקיים קיום האמונה ומאי דרש וידעת היום והשבות אל לבבך כי יי"י הוא האלקים וגו' וגרסינו בזבחים וידעת היום בארץ והשבות אל לבבך בחוצה לארץ אי הכי משה אמאי לא אמר בחוצה לארץ מפני דאין אדם יהי שבחא על מה דלא אתיא לידיה ואנן אע"ג דהוינן בחוצה לארץ כבר איתא [נ"א אתא] לידן ויש לומר אותו בכוונה בעמידה ובעטיפת ראש מפני שאין שבת כמותו ליוצרנו ועולה על כל התושבחות שבעולם.

8. Iyun Tefillah Commentary to Siddur Otzar Hatefillot, Aleinu Leshabeach

בל המעיין בכל התשובה ההיא יראה ע"פ סגנונה שאינה לרב האי גאון אלא לאחד הגדולים בדורו של רש"י, והביאור על עלינו לשבח הוא לאחד המקובלים, ובטעות נחתם שמו של רב האי גאון

Anyone who examines the entire responsum will see based on its style that it was not composed by Rav Hai Gaon, rather, by one of the great Rabbis in the generation of Rashi, and the commentary of Aleinu Leshabeach was written by one of the Mekubalim, and accidentally the name of Rav Hai Gaon was signed.

9. Reasons to reject this teshuvah as coming from Rav Hai Gaon (many of the arguments are from Elliot R. Wolfson, Hai Gaon's Letter and Commentary on "'Aleynu": Further Evidence of Moses de León's Pseudepigraphic Activity, JQR No. 81, 3/4)

- We see no evidence anywhere else of a community in a place with a similar name, or of the individuals in the community
- His name is signed wrong at the end of the teshuvah
- The Rif would have been 25 at the time that Rav Hai Gaon died
- We have no evidence that Rav Hai Gaon elsewhere responded to or was aware of opinions of Rabbeinu Gershom
- The language/style does not match Rav Hai Gaon's writings
- We have no other sources of the opinions of the Rif or Rabbeinu Gershom on this matter
- Various other inconsistencies in the letter
- Similar forgeries were produced in the late 12th Century

10. Kenneth E. Berger, Tradition, Interpretation, and Change: Developments in the Liturgy of Medieval and Early Modern Ashkenaz, page 196, footnote 48

The attribution of aleinu to Joshua may reflect a desire to avoid or negate charges that the reference to those who “bow down to vanity and emptiness and pray to a god who does not save” is directed towards Christians and Christianity. On the other hand, it may reflect a tendency, seen already in rabbinic literature, to ascribe greater authority to Jewish practices by claiming that they were instituted by an important biblical figure.

11. Rabbi Efrem Goldberg, Boca Raton Synagogue Weekly, 4 Nissan 5774

Fifty years ago, a very prominent and learned Rabbi attended the dinner of the institution he led only to learn that night of his impending “retirement.” As you can imagine he was shocked and outraged. When called upon to speak, he began as follows: Aleinu, Asher Yatzar and a Mamzer came to God to voice their grievances. Asher Yatzar said: Dear God, what will be with me. The only time people consider me is after they go to the bathroom. Hashem, with great compassion told him: Don’t worry, you will not only be thought of in connection with the bathroom. For now on, you will be recited under every Chupa in celebration of the union of every Jewish bride and groom. Aleinu then chimed in with it’s complaint. God, I have been placed at the very end of davening. People say me on their way out of Shul without paying any attention. Hashem responded with great compassion again and said: Don’t worry, you will have an exalted place in Davening. For now on, Aleinu will be the centerpiece of the Rosh Hashana and Yom Kippur Mussaf. The Mamzer was the only one left and said, God, what about me? I am the lowest of low. My status leaves me isolated, alone and rejected. Hashem turned to the Mamzer and said: Don’t worry, I’ll make you the Shul president.

12. Chevel Nachalato 15:5

בגאונים, ברי"ף, ברמב"ם אין זכר לעלינו לשבח בסוף התפילות היומיות וכן באבודרהם! המקור הקדום ביותר שמצאתי לסידור עלינו לשבח בסופי תפילות בחול הוא בסידור רש"י (סי' תיט): "אבל עתה נהגו לומר קדיש ולאחר כל התפילה אומר בלחש עלינו לשבח וכו', ועל כן נקוה לך וכו' ושוהין שעה אחת אחר התפילה, ונפטרינן לבתיהם לשלום."

In the Geonim, Rif, and Rambam there is no mention of Aleinu at the end of prayers, and so too in the Avudraham! The earliest source that I found which places Aleinu Leshabeach at the end of weekday prayers is Siddur Rashi (419) “But now they have the custom to say Kaddish, and after the entire Tefillah they say quietly “Aleinu Leshabeach... Veal Kein Nekaveh...” and they wait one hour after the prayers, and return home in peace.”

13. Daf Al Hadaf Arachin 32b

וחשבתי, שאולי יש להוסיף, דהנה איתא בספרים הקדושים, דבתפילה פעם אחת בכוונה נכונה יכול האדם להעלות את כל התפילות שלא היו בכוונה נכונה. וזה היתה הטענה על יהושע, שהיה לו לתקן תפילות, ואע"פ שחשש שלא יכוונו כל כך בתפילה, מכל מקום הרי אפשר להעלות התפילות על ידי תפילה פעם אחת בכוונה שלימה. ובאמת אנו רואים, שהתפילה היחידה שהתקין יהושע שהיא 'עלינו לשבח' כידוע, יש בני אדם הממהרים לגמור התפילה ואינם שמים על לבם לכוון כל כך בתפילה זו, וי"ל דמכל מקום תקנו חז"ל לאומרו בתפילת ראש השנה במלכיות וגם במוסף של יוה"כ, ואז כולם מתפללים בכוונה גדולה, ועל ידי זה מעלים את כל התפילות של 'עלינו לשבח' של כל השנה ודו"ק היטב.

14. Kaufmann Kohler, Aleinu, 1906 Jewish Encyclopedia

The following is related by Joseph ha-Kohen in his "Emek ha-Baka" (ed. Wiener, p. 31), based upon contemporary records: During the persecution of the Jews of Blois, France, in 1171, when many masters of the Law died as martyrs at the stake, an eye-witness wrote to R. Jacob of Orleans that the death of the saints was accompanied by a weird song resounding through the stillness of the night, causing the Christians who heard it from afar to wonder at the melodious strains, the like of which they had never heard before. It was ascertained afterward that the martyred saints had made use of the 'Aleinu as their dying song. It is quite probable, then, that it became the custom in those tragic days for the martyrs to chant the 'Aleinu song in order to moderate the agonies of their death.

15. Teshuvot Hageonim Shaarei Teshuvah 43, To Rav Hai Gaon

וששאלתם לענין עירובין וידים בשלמא שלמה המלך תקן עירובין וידים יהושע תקן עלינו לשבח ולא הוא מתקנת רבנן אלא יהושע תקנו כשנכנסו ישראל לארץ שיאמרו זה התיקון להבדיל בין משפחות האדמה וגויי הארצות ושכבר קבלו עליהם אלוך ועל כך תקן לפני מלך מ"ה הקב"ה שמשתחוים מה שלא היו משתחוים בח"ל אבל עירובין וידים שלמה המלך תקנם בשלמא נטילת ידים תקן משום סרך תרומה אלא עירובין היאך תקן שלמה וכי לא היו נוהגין ישראל בהם קודם שלמה תינה עלינו לשבח תקנת יהושע שהיו קודם בח"ל ועכשיו נכנסו לארץ מקום מכוון לנגד כסא הכבוד והוצרך לתקנו ודאי כך הוא והענין מורה לכך אבל עירובין היאך לא היו נוהגים קודם: והשיב הגאון רבינו האיי ז"ל כי ודאי כך הם הדברים אבל כל אותם השנים שהיו ישראל טרודין במלחמות ובאויבים ובכמה מיני צרות לא היה להם פנאי למדוד בין עיר לעיר ולתקן פתחי מבואות ולהניח עירובין שהיה להם במחנות ולא נהגו בעירוב כי במחנה הם פטורים כמו ששנינו ארבעה דברים פטורים במחנה מביאין עצים מ"מ ופטורים מנטילת ידים ומדמאי ומלערב וכשעמד שלמה שנאמר בימיו יהודה וישראל רבים כחול וכו' תקן להם ידים ועירובין שלא נהגו ישראל מקודם עד אותו זמן.

And that which you asked about Eirubin and Yadayim, it makes sense that King Shlomo established Eirubin and Yadaim [and] Yehoshua established Aleinu Leshabeach and it was not established by the Rabbis, rather Yehoshua established it when the Jewish people entered Israel, that they should say this "tikun" to separate between the families of the land and the nations of the lands and that they had already accepted a G-d upon themselves, and therefore he established that they bow before the King of kings' kings, the Holy One, blessed be He, as they would not bow in Chutz Laaretz. But Eirubin and Yadaim were established by King Shlomo – it makes sense that he established Netilat Yadaim because of a concern of Terumah, but Eirubin, how could he have established? Were the Jews not already practicing [Eirubin] before Shlomo? It makes sense that Aleinu Leshabeach was established by Yehoshua, as beforehand they were in Chutz Laaretz, and now they entered in Israel, a place opposite the Kise Hakavod, and he needed to establish it, certainly this is the case, and the matter shows this, but for Eirubin, how did they not practice this prior? And the Gaon Rabbeinu Hai answered that certainly that was the case...

16. Responsa Mishneh Halachot 19:48

והשנית, גם הדמיון לעלינו לשבח שתקן יהושע אין לו מובן.

The second [astonishment], is that the comparison to Aleinu Leshabeach, which Yehoshua established, is incomprehensible.

17. Ephraim Urbach, notes to Arugat Habosem, Volume 3, page 470, note 31

אבל אין בזה כלום במקורות המקבילים, שבהם נמצאת תשובה זו, ר' תשובה"ג ליק סי' ע"ו וס' העתים עמ' 43, ועיין...

But there is none of this at all in the parallel sources in which this responsum is found, see Teshuvot Hageonim Lyck Edition #67, and Sefer Haitim page 43, and see...

18. Peirushei Siddur Hatefillah LeRokeach

עלינו לשבח לאדון הכל כל איש הירא את דבר השם ישים אל לבו תבונת השכל, וישים לבו בבשרו ויכוין מאד מאד כשיאמר עלינו לשבח, כי שיר השירים הוא, ויהושע איש האלקים יסדו כשנכנס לארץ הקדושה, וראה כי חוקות הגוים הבל הם ואלילים תהו בלא יוכלו להציל עובדיהם, התחיל [עמוד תרנז] לפרוש כפיו השמימה וקרע על ברכיו באימה, ואמ' בקול רם בניגון המשמח הלב לכוין עלינו לשבח. ומפני ענותו הגדולה אשר היה בו, כאשר למד ממשה ענו מכל האדם אשר יסד מ'זמור ש'יר ליום ה'שבת משה, אך "ליום" מפסיק פן יבינו מי עשאו, כך היה יהושע ענו, ויסד עלינו לשבח בשמו הושע למפרע, עלינו לשבח, ש'לא שם, ו'אנו כורעים, ה'וא אלקינו. ויסד קנ"ב תיבות מן עלינו עד לעולמי עד תמלוך בכבוד כמנין ב"ן נו"ן

19. Kol Bo, Chapter 16 (Abe Katz translation)

ואחר כל התפלות אומר עלינו לשבח, בפרק ר' אליעזר אומר שבה גדול יש בעלינו לשבח על כן צריך לאומרו מעומד, ותמצא עלינו עולה בגימטריא ומעומד, ושמעתי שיהושע תקנו בשעה שכבש יריחו וחתם בו שם קטנותו למפרע, ע' עלינו ש' שלא שם, ו' ואנו כורעים ה' הוא אלקינו

After reciting the complete Tefila, Aleinu L'Sha'Bai'Ach should be recited. In the Perek of Rabbi Eliezer it is said that great praises to G-d are contained in Aleinu L'Sha'Bai'Ach. Therefore it must be recited while standing. You find that the word Aleinu in Gematria represents the word: Oo'Mi'Oo'Mad. I also heard that Yehoshua composed Aleinu when he was conquering Yericho and he implanted the letters of his original name

in the words, backwards: the word Aleinu contains the Ayin; the words Shelo Sam contain the Shin; the words V'anachu Korim contains the Vav and the words Hoo Elokeinu contain the Hay (Ho'She'A).

20. Eitan Shoshan, Tefillah Leish – Aleinu Leshabeach, page 72-73

כ"כ בספר סדר היום [לרבי משה מכיר זצ"ל. היה בתקופתו של מרן הבית יוסף] בכוונת "עלינו לשבח" [עמ' מ"ד במהדורת "מקור הספרים" שנת תשנ"ט], וז"ל: "על כן נתקנה ע"י עכן בימי יהושע בן נון כשנכנסו עם ישראל לארץ ישראל דרך יריחו, וכשכבשוה החרים יהושע את כל העיר, ועכן מעל ולקח כסף וזהב ונענש ע"ז במיתה, אך קודם שב בתשובה והתודה והתכפר לו וכו' ואז הוא תיקן את תפילת ועל כן נקוה לך." עכ"ל.

So it says in Sefer Seder Hayom [of Rabbi Moshe Machir ztz"l. He lived around the time of our master the Beit Yosef.] In the kavanah of "Aleinu Leshabeach" [page 44 in the Mekor Hasefarim Edition, 5759]: "Al Kein was established by Achan at the times of Yehoshua the son of Nun when the Jewish people entered the Land of Israel via Yericho, and when they captured it, Yehoshua sanctified the loot of the entire city, and Achan took gold and silver and was punished by death, but beforehand, he repented and confessed and was forgiven etc. and then he established the prayer Veal Ken..."

21. Talmud Yerushalmi, Rosh Hashanah 1:3 (translation of the prayer taken from the Metsudah Machzor)

דתני בתקיעתא דרב זה היום תחילת מעשיך זכרון ליום ראשון כי חק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב. ועל המדינות בו יאמר אי זו לחרב ואי זו לשלום אי זו לרעב ואי זו לשובע ובריות בו יפקדו להזכירם לחיים ולמות.

It was taught in the Tekiata of Rav "This day [Rosh Hashana] is the beginning of Your work a memorial of the first day. For it is a statute for Yisrael a [day of] judgment of the G-d of Yaakov. And over countries [judgment] is pronounced, which of them is destined for the sword [war] and which for peace, which for famine and which for abundance. And on it, creatures are brought to mind, to be remembered for life or for death.

22. Korban Haedah to Yerushalmi Rosh Hashanah 1:3

בתקיעתא דרב. סדר מוסף שסידר רב וקרי ליה תקיעתא שבמוסף תוקעין:

In the Tekiata of Rav – The order of Mussaf, which Rav organized [or wrote], and it is called Tekiata, since in Mussaf we blow the shofar.

23. Teshuvot Hageonim, Shaarei Teshuvah 297, To Rav Hai Gaon

לרבנו האי ז"ל וששאלתם בתפלת ר"ה כמה אינון ובכן ובכן תקונא דא דפרישו רבנן קדמאי והיינו בתקיעתא דרב דאתא רב וחידש לון. ובכן ובכן אתתקינן תלתא ולא יתיר ומאן דאמר יתיר טעות ויש להחזירו וליסרו...

To Rav Hai: And that which you asked about the prayers of Rosh Hashanah, how many "Uvechein"s there are. This was established by the early rabbis, meaning, in the Tekiata of Rav, which Rav came and created. "Uvechein" "Uvechein" "Uvechein" – three were established, and no more, and one who says more is mistaken, and he should be sent back [to repeat the prayer properly], and be punished...

24. Responsum of Rabbi Yosef Tov Elem, cited in Machzor Vitri 317

ושומע עלינו לשבח וסדר תקיעתא מפי שליח ציבור.

And he hears Aleinu Leshabeach and the Seder Tekiata from the Shaliach Tzibbur.

25. Yeshayah 45:20-23 (JPS translation)

הִקְבְּצוּ וְבָאוּ הַתְּנַגְּשׁוּ יַחְדָּו פְּלִיטֵי הַגּוֹיִם לֹא יִדְעוּ הַנְּשָׂאִים אֶת־עֵץ פֶּסֶלָם וּמִתְפַּלְלִים אֶל־אֵל לֹא יוֹשִׁיעַ:

Come, gather together, Draw nigh, you remnants of the nations! No foreknowledge had they who carry their wooden images And pray to a god who cannot give success.

הִגִּידוּ וְהַגִּישׁוּ אֶף יִנְעֲצוּ יַחְדָּו מִי הַשְׁמִיעַ זֹאת מִקֶּדֶם מִמָּוֶה הִגִּידָה הָלֹוא אֲנִי יִקְנֶן וְאִי־עוֹד אֲלִקִּים מִבְּלִעָדִי קִלְ־צִדִּיק וּמוֹשִׁיעַ אֲיִן זֹלָתִי:

Speak up, compare testimony— Let them even take counsel together! Who announced this aforetime, Foretold it of old? Was it not I the LORD? Then there is no god beside Me, No God exists beside Me Who foretells truly and grants success.

פְּנוּ-אֵלַי וְהִנֵּשְׁעוּ כָּל-אַפְסֵי-אֲרֶץ כִּי אֲנִי־קֵל וְאֵין עוֹד:

Turn to Me and gain success, All the ends of earth! For I am God, and there is none else.

כִּי נִשְׁבַּעְתִּי יֵצֵא מִפִּי צִדְקָה דָּבָר וְלֹא יָשׁוּב כִּי־לִי תִכְרַע כָּל־כְּרִיךְ תִּשָּׁבַע כָּל־לָשׁוֹן:

By Myself have I sworn, From My mouth has issued truth, A word that shall not turn back: To Me every knee shall bend, Every tongue swear loyalty.

26. Iyun Tefillah Commentary to Siddur Otzar Hatefillot, Aleinu Leshabeach (Abe Katz translation)

מחברו היה כפי הנראה מי שחיבר את כל סדר תפילת מוסף לר"ה והוא רב, חברו של שמואל, שחיבר שלוש ההקדמות לפסוקי מלכויות ולפסוקי זיכרונות ולפסוקי שופרות, והתפילות שאחריהן, והסדר הזה היה נקרא בפי חז"ל בשם תקיעתא דרב (ירושלמי ר"ה פ"א, ה"ה; ע"ז פ"א, ה"ב; ויקרא רבא פכ"ט סימן א; תנחומא, פ' האזינו, פסוק "הצור תמים פעלו"), בשביל שרב הוא מייסדו ותוקעין בו אחר כל סדר.

Its author appears to be the one who composed all of Tefilas Mussaf for Rosh Hashonah. That was Rav, colleague of Shmuel, who composed the three introductions to the verses that are found in the Brachos of Malchiot, Zichronos and Shofaros and the Tefilos that follow them. The order of Brachos were known among the Sages as the Tekiasa (Blowing of the Shofar) of Rav (Yerushalmi Rosh Hashonah 1, Halacha 5, etc.) because Rav composed them and we blow Shofar after each Bracha.

27. Yehoshua 6:5 (Alhatorah.org translation)

וְהָיָה בַּמָּוֶשֶׁהוּ בִּקְרֹן הַיּוֹדֹל [כְּשִׁמְעֶכֶם] (בשמעכם) אֶת־קוֹל הַשּׁוֹפָר יִרְעוּ כָּל־הָעָם תְּרוּעָה גְדוֹלָה וְנִפְלָא חוֹמַת הָעִיר תִּתְּתֶיָה וְעָלּוּ הָעָם אִישׁ נֶגְדּוֹ:

And it shall be, that when they make a long blast with the ram's horn, and when ye hear the sound of the horn, all the people shall shout with a great shout; and the wall of the city shall fall down flat, and the people shall go up every man straight before him.'